

истина иѣкои недостатоци са ся случавали въ церковно-то управленіе на общи-тѣ работи, но иѣйдѣ даже и произволны злоупотребленія, но отъ друга страна увѣрjava че понеже са взеха мѣрки за да са поправи това теченіе на работи-тѣ съ приспособленіе-то на узаконенія-та които са уже въ дѣйствиѣ, едно такво посвященіе на народоплемѣнно соперничество противъ христіанскый-атъ характеръ (за което претендиратъ Българи-тѣ) е безъ никаква цѣль. Между тѣмъ же забѣлѣжи и това, че понеже настоящый-атъ смѣсенъ Свѣтъ въ патріаршія-та, са составлява отъ православны туземцы въ Цариградъ, и са избира отъ постоянни еноріални жители на този градъ безъ разлика и исключеніе на народность; исполнява длѣжности-тѣ си, които му са начертаны чисты отъ всяка племѣнна мысль, и дѣйствиія-та му са ограничени; напротивъ тритѣ горѣреченни отъ Българи-тѣ точки (3, 4 и 5) иматъ за цѣль да составятъ овообенъ народенъ български Совѣтъ който да има власть надъ всички-тѣ Българи въ отоманска-та държава. Ако прочее този българскый Совѣтъ бы са составлявалъ само отъ міряны, патріаршія-та нищо не бы казала върху това, но понеже предназначеніе-то му смѣсено съ архіереи и мірски подъ предсѣдателство-то на единъ архієпископъ, патріаршія-та не можеше да приеме това исканіе като противно на церковни-тѣ правила, споредъ които нипочто не са позволява въ едно и също-то окружіе на епископія-та да бѣдять двамина православни духовни начальницы, които да властвувать особено и совершенно независими единъ отъ другый. Споредъ начала-та на наша-та Церква, помѣстный-атъ епископъ има церковна власть върху сички-тѣ православны, които са намѣр-